

BOG

NERVERNES ADRESSE (/BOEGER/NERVERNES-ADRESSE)

Af Lea Marie Løppenthin (/forfattere/lea-marie-loppenthin) (2014)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-BASIS%3A51138228&FRAGMENT=CONTENT)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/nervernes-adresse) for at anmelde [BASIS%3A51138228&FRAGMENT=CONTENT](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-BASIS%3A51138228&FRAGMENT=CONTENT)

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/boeger/nervernes-adresse&title=Nervernes%20adresse)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/nervernes-adresse&status=Nervernes%20adresse+http://litteratursiden.dk/boeger/nervernes-adresse)

[u=http://litteratursiden.dk/boeger/nervernes-](http://litteratursiden.dk/boeger/nervernes-adresse&title=Nervernes%20adresse)

[url=http://litteratursiden.dk/boeger/nervernes-adresse&status=Nervernes](http://litteratursiden.dk/boeger/nervernes-adresse&status=Nervernes%20adresse+http://litteratursiden.dk/boeger/nervernes-adresse)

[adresse&title=Nervernes adresse\)](http://litteratursiden.dk/boeger/nervernes-adresse&title=Nervernes%20adresse)

[adresse+http://litteratursiden.dk/boeger/nervernes-adresse\)](http://litteratursiden.dk/boeger/nervernes-adresse)

Digte. Vi siger og gør ting vi tænker over, og ting vi ikke tænker over. Lyrik om det uvirkelige og forlegne menneske

TAGS: IDENTITET (/TAXONOMY/TERM/4706)

MENNESKET (/TAXONOMY/TERM/7118)

ANMELDELSE

20 aug.14

(/index.php/users/j-hjollund)

Af Jens Hjøllund (/index.php/users/jens-hjollund)

Skribent

Løppenthins debutdigte formulerer tankevækkende og komplekst oplevelsen af at møde virkeligheden på en fundamental åben måde.

Mange af teksterne i debutanten Lea Marie Løppenthins digtsamling *Nervernes adresse* handler om at konfrontere sig åbent og hudløst med verden gennem kroppen og sanserne. "Jeg er nervøs, porøs og delelig, i det uendelige", som det formuleres et sted eller som i dette øjebliksbillede af den unge mand ved cafébordet, der lytter til samtalerne ved de andre borde: "hele hans overflade består af porer, ingenting kan trænge ud/ at være porøs betyder i hans tilfælde at han tager imod alt, der bliver kastet ind i ham/ for igen at lukke sig omkring alt det, der bliver kastet ind i ham".

Dette at være porøs, modtagelig og undrende, men dermed også sårbar og skrøbelig, er den grundlæggende erfaring og oplevelse, de fleste af samlingens tekster kredser omkring. Grænserne mellem jeget og omverdenen er flydende,

diffuse, både når det drejer sig om brudstykker af erindringer, reiseoplevelser

umtuse, både når det drejer sig om brudstykker af erindringer, rejseoplevelser, kærlighedsforhold eller de sansede registreringer af vejrlig, lys og skiftende årstider, der beskrives i digtene.

Sprogligt har teksterne tilsvarende karakter af lange bevidsthedsstrømmende og billedrige sekvenser, der undervejs skifter optik og retning. Fra det genkendelige og situationsbundne til det sært drømmeagtige og springende, hvor grænserne mellem indre og ydre er ophævet.

At være i den grad hudløs, porøs og udleveret til sine sanser, "aldrig at blive rutineret", tematiseres også som noget uro- og angstfremkaldende og modsvares af et andet spor eller motiv i samlingen, der drejer sig om strukturer, mønstre og relationer, som skaber genkendelighed og gentagelse: Årstidernes rytme, synet af skovsneglene, der ligger i klynger på stien, de spadserendes formationer i landskabet eller iagttagelsen af barnet, der skaber mønstre i sneen ved at bære skovfulde af sne fra den ene del af fortovet til en anden.

Det nervøse, sårbare blik, der møder verden på en sådan undrende og receptiv måde, balancerer samtidig på en knivsæg med behovet for at verden også skal være ordnet og genkendelig. Denne orden og struktur er i Lea Marie Løppenthins poesi ikke bare tingenes, men også sprogets forsøg på at artikulere og holde sammen på det adskilte: "når en sætning skal siges, trækker nogen vejret ind og ud gennem deres tynde hals/ munden bliver et kolon foran hver replik/ og mit navn står bag det: en pligtskyldig blæsebælg/ et navn er altid ved at være udmattet/ for det skal holde sammen på så mange nyheder".

At ville "holde sammen på så mange nyheder" og samtidig følge og lytte til bevidsthedens og kroppens mindste bevægelser gør digtene sprogligt meget kompakte og får dem til at pege i mange forskellige retninger. De stiller store krav til læseren, men formulerer overbevisende den samme sårbarhed og søgende og undrende blik på verden, som man i dansk poesi lige nu også finder hos Asta Olivia Nordenhof, Amalie Smith og Morten Chemnitz.

Originally published by Jens Hjøllund, Litteratursiden.

ANALYSE

BOGDETALJER

Indgår i boglisten: Danske debutanter 2014

